

29. června.

V Savojsku,¹ **blahoslavený Petr I.** neboli **Starší**, Arcibiskup z Tarentaise² [tarāntéz]. Byl to muž hodný Boha svým životem i výtečnými skutky. Z třetího Opata kláštera La Ferté³ byl zvolen Arcibiskupem, a jako první z Cisterciáckého Řádu byl poctěn biskupskou mitrou, a sice roku 1124. Tamié⁴ považoval za místo vhodné k založení kláštera, a zároveň mohl klášter poskytovat též útočiště pocestným v té oblasti, takže požádal pány ze Chevronu [ševronu] o to místo, a když je získal, dal je blahoslavenému Janovi, Opatu z Bonnevaux.⁵ Roku pak 1140 svůj život za smrt proměnil, a po svém odchodu několika nemocným, jež se k němu ve vzpomínkách obrátili, zdraví udělil. (Hag., n. 72).

Ve španělské Cordóbě, v klášteře Přesvatého Vtělení, zbožná Abatyše **Mencia** [mensia] **od svatého Josefa**. Již jako malá holčička ve světě se svými družkami svobodně mluvila o svých náboženských vhladech. Vstoupila do kláštera, složila sliby a božský Ženich, jenž si ji k Sobě přitahoval, jí sdělil, kolik pro Něj bude muset vytrpět. Po devět let jedla pouze zeleninu; prostý stůl používala jako lůžko a kámen místo polštáře. Pro svůj zápal v řeholní observanci podstoupila značná pronásledování. Hořela láskou k Nejsvětější Svátosti Oltářní. Když byla zvolena Abatyší, chovala se, jako by byla ze všech nejmenší, vyhrazovala si pro sebe ty nejpodřadnější práce. Odešla ve svatosti v tento den roku 1626, a ze všech stran přicházely zástupy a žádaly relikvie z jejích oděvů. (Hag., n. 559).

30. června.

V Německu **svatý Adolf**, Biskup z Osnabrücku. syn hraběte z Tecklenburgu, stal se kanovníkem v hlavním kolínském kostele.⁶ Když

- 1 **Savojsko** je historický region, který se nachází na území nejzápadnější části Alp. V současnosti je rozdělený mezi Francii (většina území) a Itálii (východní malá část), malá část je též součástí Švýcarska.
- 2 **Tarentaise** je údolí řeky Isère v srdci Francouzských Alp, v regionu Savojsko.
- 3 **Firmitas, Abbaye de la Ferté** byl cisterciácký klášter na jih od Cîteaux, nedaleko od Lyonu na východu Francie, jedna ze čtyř prvních dcer Cîteaux. Založen 1113 Štěpánem Hardingem, zrušen 1791.
- 4 **Stamedium**, fr. **Tamié** je trapistický klášter nedaleko Grenoblu ve východní Francii (Savojsko). Založen 1132 z Bonnevaux, zrušen 1791, znovu osídlen trapisty 1861.
- 5 **Abbatia Bonæ Vallis, Abbaye de Bonnevaux** byl cisterciácký klášter nedaleko francouzského Lyonu. Založen 1117 ze Cîteaux, zrušen 1791.
- 6 Katedrála svatého Petra v Kolíně nad Rýnem.

však jednou přišel do cisterciáckého kláštera Altenkamp,⁷ pohled na mni-
chy činící pokání jej nemálo pohnul na duchu, takže odtud již nechtěl
odejít, a přijal řeholní hábit. Avšak zanedlouho poté byl pro svůj vznešený
původ i pro svatost svého života povolán, aby řídil diecézi Osnabrück. Byl
velmi pečlivý v obřadech posvátné liturgie, a projevoval lásku k chudým a
ubohým pro Krista s jedinečnou mírností a pokorou; staral se o malo-
mocné, a neopovrhoval ani jejich návštěvou, kde je povzbuzoval k trpě-
livosti. Klérus napravoval a reformoval; klášterům byl přítelem a
dobrodincem, práva klášterů vždy jako ten nejlitější obránce vždy usi-
lovně chránil. Poté, co svou diecézi spásně vedl po téměř osm let, roku
1224 splatil dluh své přirozenosti. Ustanovil, aby byl pohřben na po-
sledním místě v katedrální basilice, bez náhrobku. Kristu věrní jej však
měli v takové úctě, že nikdo po jeho hrobu nechodil ani nohama nešlapal.
A proto se také od roku 1652 v diecézi Osnabrück každý rok slaví slavnost
svatého Adolfa dne 14. února. (Hag., n. 42).

V brabantském klášteře Villers [vijé], roku 1228, odešel do nebe **blaho-
slavený Arnulf Cornibout** [kornibû], konvrš. Pocházel z Bruselu a jako
mladík byl lehkých mravů; osvítila jej však božská milost a obrátil se ke
zbožnosti, zamířil tedy do většího bezpečí kláštera Villers, aby se přidal ke
komunitě laických bratří. Zde učinil krutou dohodu proti svému tělu, a
během vlády čtyř Opatu, kteří to dovolili, hrozným způsobem použil snad
každý nástroj pokání, který lze vymyslet, aby si podmanil své tělo. Zvlášt-
ní milostí a povoláním mu byl následek této činnosti, jenž se projevil
v jeho ctnostech i zázracích. Ke všem se choval vděčně a mile, snad nikdo
jej neviděl rozčileného či vyvedeného z míry. Když jej někdo zavolal bě-
hem osobní modlitby k Bohu, okamžitě vstal a vyběhl ven, jako by uslyšel
hlas Boží, kterak jej volá. Když někdy dostal příkaz, aby spal déle, pokuši-
tele, který mu ponoukal noční bdění s pohrdáním zahnal na útěk. Byl
předoddaným milovníkem Nejblahoslavenější Panny Marie a často ji také
zdravil.⁸ Obdržel dary proroctví a uzdravování, a dokázal ihned na-
hlédnout do svědomí lidí, kteří jej navštívili. Zemřel na kolenou, když jej
jeden bratr podpíral, v pátek, v samotnou hodinu, kdy náš Pán visel na
kříži. Dosáhl také větší úcty než kterýkoliv z Blahoslavených bratří
z Villers, a tuto úctu potvrdil sám Svatý Otec Klement VIII. (Hag., n. 43).

7 *Abbatia Veteris Campi*, **Kloster Altenkamp** nebo **Kamp** byl cisterciácký
klášter v německé spolkové zemi Severní Porýní-Vestfálsko nedaleko Kolína
nad Rýnem. Založen 1123 z Morimundu, zrušen 1802.

8 Ave Maria, celý růženec nejspíš ještě neznal.